

Publicerad 2020-06-26 19:04 av Knark

Gryning

En ensam ton lyfter ridån och gryningen reser sig sömngångaraktigt drucken av nattens drömmar berusad under dagg. Som en hägring svajar solen över horisonten. Dold av molnen som sköljer bort minnet av utslocknade solars världar i ett kristallregn av tårar. Slår blommorna ut i ultrarapid till årstidernas refräng. Och jag gråter av lycka av skönheten med svarta ögon när min skugga slår ut som skrämda fåglar på flykt och förvandlas till ett uppochnervänt kors. Och det bara är dig jag i världen ser.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Knark med Poeter.se id #45878 innehar upphovsrätten